

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УРОКІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ

Курилко М.Ф., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Інтерактивні методи навчання орієнтовані на ширшу взаємодію студентів не тільки з викладачем, а й один з одним і на домінування активності тих, хто навчається, у процесі навчання. Місце викладача при інтерактивних формах проведення зводиться до спрямування діяльності студентів на досягнення основної мети заняття. Важливою відмінністю інтерактивних вправ і завдань від звичайних є те, що виконуючи їх, студенти не тільки закріплюють уже раніше вивчений матеріал, скільки вивчають новий.

Основними проблемами в освітньому процесі більшість студентів вбачають незацікавленість викладачів у цікавому та якісному викладі навчального матеріалу, відсутність інноваційних технологій та методів у викладанні. Від здатності викладача мотивувати студентів до навчання та самостійної роботи, залежить успішність учнів. Головною проблемою такого низького рівня обізнаності щодо інноваційних методів викладання серед викладачів.

Теоретичні та практичні підходи до змісту освіти, професійно-педагогічної підготовки викладачів, розроблення нових технологій і методів навчання, які вивчали дослідники, такі як Дж. Мартін, Л. Свенсон, І. Лернер, М. Скаткін, В. Беспалько, В. Сластенін, О. Піхота, С. Сисоєва тощо.

Аналіз практики інтерактивного методу навчання дає змогу реалізувати активні групові методи навчання з метою ефективного розв'язання дидактичних завдань. Ця ефективність зумовлена включенням в освітній процес потенціалу взаємодії його учасників, найчастіше педагога і учнів. Запропоноване М.В.Кларінім інтерактивне навчання ґрунтується на прямій взаємодії учнів із навчальним оточенням, що виступає як реальність, де учасники знаходять для себе сферу засвоюваного досвіду, а власний досвід учасника слугує центральним джерелом пізнання.

Метою інтерактивних методів у викладанні полягає у створенні комфортних умов навчання, за яких студент відчуває свою інтелектуальну спроможність та успішність, що робить ефективним сам процес навчання.

Інтерактивні методи навчання доволі широко розповсюджені в різних педагогічних системах, проте досі не існує єдиної думки щодо питання про теоретико-методичні засади їх використання. Основні характерні ознаки інтерактивних методів навчання з дисципліни «Фізична культура» - це: примусова активізація уваги та умовно-рефлекторної діяльності: ті, хто навчається, змушені бути активними, незалежно від їхнього бажання, упродовж усього заняття;

- досить тривалий час залучення учнів до навчального процесу;
- активність має не короткочасний, не епізодичний характер, а пролонгований період активної роботи;
- самостійне творче вироблення рішень, підвищений ступінь мотивації та емоційності під час проектування за завданням викладача індивідуальних комплексів фізичних вправ;
- постійна взаємодія студентів і викладача за допомогою прямих і зворотних зв'язків;
- спрямованість на переважний розвиток або набуття нових рухових, поведінкових навичок і вмінь [1].

Для розв'язання виховних і навчальних завдань викладачем можуть бути використані такі методи інтерактивного навчання (круглий стіл; мозковий штурм; ділові та рольові ігри; майстер-клас; case-study (аналіз конкретних ситуацій); метод проєктів; робота в міні-групах) [2].

Під час використання інтерактивних методів викладачі орієнтуються на такі ключові пункти:

- створення комфортного середовища, в якому студент відчувається успішним та інтелектуально-спроможним;
- формування загальнокультурних компетенцій;
- розвиток аналітичного, креативного мислення та комунікативних навичок [3].

Методи інтерактивного навчання можна застосовувати не тільки під час вивчення теоретичного матеріалу, а й безпосередньо на практичних заняттях з фізичної культури, що певною мірою використовується викладачами кафедри фізвиховання.

Взаємодія є однією з базисних категорій інтерактивного навчання. А це, перш за все, обмін діями, як між групами (командами), так і всередині групи (команди) [4].

Під час роботи в тренажерному залі такі проєктні заняття дають змогу учням повніше зрозуміти не тільки структуру заняття, а й зрозуміти, для чого потрібні ті чи інші вправи, і який вплив вони чинять на організм. Також використовується метод роботи в міні-групах. Рухливі ігри, спортивні ігри (футбол, баскетбол) припускають формування команд (груп), які своїми спільними діями мають на меті спільну мету - перемогу в змаганні. Під час занять на вулиці цей метод успішно застосовується не тільки в іграх, а й у завданнях, за типом естафети.

Таким чином, використання інтерактивних методів навчання на практичних заняттях дають змогу викладачеві підвищити мотивацію

студентів і надалі сформувати стійку потребу в заняттях фізичною культурою та необхідність ведення здорового способу життя.

Широкий арсенал методів інтерактивного навчання фізичної культури дозволяє забезпечувати динамічність перебігу уроків, варіативність у реалізації як освітніх, так і оздоровчих та виховних завдань, що підвищує мотиваційну складову та ефективність педагогічного впливу. Використання таких методів поживають інтерес учнів до навчання. Раціональне поєднання словесних, наочних і практичних методів навчання сприяють підвищенню загальної та моторної щільності.

Література:

1. Пометун О. І. , Пироженко Л. В.. Інтерактивні технології : наук.-метод. посіб. Київ : Видавництво А. С. К. , 2004. 192 с.
2. Аксьонова О. Інтерактивні форми діяльності учнів на уроках фізичної культури. *Молода спортивна наука України*. 2007. Вип. 11. Т. 1. С. 4–16.
3. Чопик Р.В., Полякова М.І. Інтерактивні технології у формуванні здорового способу життя засобами фізичного виховання. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)*, 2013. Вип. 7(33). Том 2. С. 432 – 436.
4. Багінська О.В. Рябченко В.Г., Лещук Д.А. До питання впровадження інтерактивних технологій в урок фізичної культури. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: педагогічні науки, фізичне виховання та спорт*. 2012. Вип. 102. Т.1. С. 63-65.